

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 89. Vinariensis Dux in Burgundiam irrumpens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. cimo octavo occupatis, Ecclesiasticis
A. C. 1639. concedere velit: Denique spondere ju-
 bebatur, se ad pacem per summam
 Pontificem conciliandam suos ablega-
 turam Deputatos: vicissim vero Gallia-
 rum Rex Viduæ pecunias & arma pol-
 licebatur: Verum Vidua acceptis hæc
 pecuniis pactorum executionem dextere
 eluserat. Interea vero Urbanus VIII.
 Papa nec Legationibus, nec monitis,
 literis, precibusque deerat, ut saltem
 Catholicos ad belli inducias permove-
 ret, hi tamen obtendebant, ejusmodi
 inducias non nisi ad restaurandas vires
 Gallis Suecisque profuturas, præcipue
 cum Galli publico foederis articulo ca-
 vissent, se ad solum Pontificis nutum *in*
Suecorum consensu ad pacificationem cum
 Catholicis ineundam nunquam de-
 scensuros.

§. LXXXIX.

*Vinariensis Dux in Burgundiam ir-
 rumpens.*

Bougeant
Hist. Bell.
tric. tom. I.
part. I. l. 5.
Jäger. Hist.
Eccl. l. 9. c. 1.

Hæc dum Colonia & Hamburgi ge-
 rebantur, Bernardus Vinariensis
 Dux, capto nuper Brisacco in Burgun-
 diæ Comitatum irrupit, rapidoque vi-
 storiarum cursu Pontarlinum, plures-
 que urbes expugnavit, incolis ubique
 nullo non feritatis, calamitatumque
 gene-

genere a feroci milite suo tot victoriis Sæc. XVII.
 in omnem licentiam efferato excarnifi- A. C. 1639.
 catis, vexatisque. Ab eo temporis
 momento Dux haud obscure ostende-
 rat, quod non tam Gallis Suecisque,
 quam gloriæ suæ augmento litare in-
 tentus, ex perdomitis ditibus sibi
 Principatum erigere meditaretur, sique
 Burgundicum Comitatum Alsatiamque
 Brisacco, potentissimo Rheni propugna-
 culo, & Germaniæ clavi adnectere pos-
 set, relictis foederatorum partibus in
 Cæsaris gratiam redire paratus esset.
 Inde vero irritabatur æmulatio Gallo-
 rum, qui pariter sibi solis Brisaccum
 vendicare moliebantur, hanc urbem
 validius Gallico auro, quam Vinarien-
 sis Ducis ingenio ac virtute expugna-
 tam fuisse rati. Eapropter Guebrian-
 tius Comes Galliarum Regis jussu ma-
 gna præmiorum spe oblatisque cum
 Cardinalis Richelii Cognata nuptiis Du-
 cem in Gallias invitabat, eo autem moras
 nesciente, ut mentem suam circa Brisaci
 cessionem promeret, Comes illum im-
 portunius urgebat, cui tamen Vinarien-
 sis hæc respondit: *qui a me armis parta
 repetit, honorem meum mihi eripit*: mox vero
 Parisios Erlachium Helvetium decre-
 vit, qui valetudinis, ac negotiorum
 caussam, absentiae suæ apud Regem
 prætexeret. Hic autem auro a Cardi-
 nale

Sæc. XVII. A. C. 1639. nale Richelio corruptus, Brisaccum, si
 Dux e vivis excesserit, Gallis ceden-
 dum clam pollicitus est: Hanc tamen
 cessionem Duce adhuc vita superflite,
 fieri, plurimum Gallici Regis intererat,
 præcipue cum rumor esset, quod Dux
 Rohanæi Ducis viduam ducere vellet,
 proin depressas Hugonotarum res re-
 stauraturus timeretur: Placuit ergo
 Regi, Ducem, quem promissis haud
 poterat, subtractis pecuniarum subsidiis
 ad sua vota pertrahere: instat quidem
 nomine Reginæ Sueciæ Hugo Grotius
 Orator, petens, ut milites & pecuniæ
 ad bellum in Cæsareas ditones infe-
 rendum Vinariensi suppeditarentur:
 Rex vero ad has preces surdus, ma-
 gnâ auri vim in Helvetios & Argenti-
 nenses profudit, ibidemque validum
 conduxit militem, ne Vinariensis suum
 exercitum augere posset. Fertur quo-
 que, summum Pontificem Regi suasisse,
 ut Vinariensem ab Alfatæ, Burgun-
 diæ & Brisacci possessione arceret, ne
 Protestantium res tam in Galliis, quam
 in Imperio per hujus Ducis potentiam
 firmarentur.

§. XC.

Bernardus Vinariensis Dux mortuus.

Non-